

טורף בקלפי פרק רביעי יומא

מ.

(א) גמ' היינו הנחה פליגא עליהו דתנאי ואודו לטעמייהו דתנאי יעמד חז' לפני ה' וכו' בכפרות דברים הכתוב מדבר ת"ש פר מעכב את השעיר ושעיר וכו' הגרלה מיהא מעכבא ת"ש שאלו תלמידי כו' פ"ל: (ב) רש"י ד"ה מני מזה כי כשר דבהא כ"ע מדו כו' (ג) בא"ד והשעיר אשר עלה ולא נתא ביה קרא אלא לעכב פ"ל: (ד) ד"ה מני כו' של זה העמד אלא אין לך: (ה) ד"ה כפ מעכב כו' ולך לחזור ולעשותה לאחר הפר אבל השעיר אינו מעכב את הפר אם הקדים וכו' שהיה ראוי לקדם לה פוסלה ומר עבודותיו כן היא בפשט וכו' ואכן כן מעכב הדמים וטמן על מוצח הפנימי הקד' ומר"ד צממות שפניו הוא דקאמרינן דסד: (ו) ד"ה וכו' דכספלה כו' לגמרי מעכב כיון דתנא זה קרא:

תני מצוה להגירה. ה"ג הוה מני לשנויי הא מני רבי שמעון היא דאמר הגרלה לא מעכבא ואח"כ מלאמי צרייתא זו שנויה בתוספתא פ"ג] וסמוך לה שנויה פלוגתא דבסמוך דרבי יהודה ורבי שמעון יעמד חי וכו' ומסיק דרבי ר"ש רישא לאו רבי וכו' ומדקיפא ר"ש רישא לאו רבי

שמעון: הא דקאמר תני מצוה להגירה. אינו מנייה הצרייתא אלא פרושי קא מפרש מאי לא הגריל לא הניח הגורל: **רבי שמעון לא ידע.** ואם תאמר לימא דשפייר ידע ולא הגריל דרבי שמעון היינו עלה כי היכי דמפרשי נמי השתא ללא הגריל דידהי עלה אע"ג דלא הגריל דרננן מספקא ליה אי הוה או עלה או וי"ל אי רבי שמעון פשיטא ליה דלא הגריל דרננן היינו לא הניח א"כ הוה ליה לרננן איהו לא עלה הגורל אלא השתא נימא משום דמספקא ליה דילמא רננן אמרי לא עלה וקרו ליה לא הגריל נקט נמי לא הגריל:

ואודו לטעמייהו דתנאי יעמד חי ב"ו. פ"ש"י דלודיו קאי ואמר שיש לגרוס אותו לעיל קודם ת"ש פר מעכב את השעיר ול"ג כניסת הספירים וקאי אהגרלה ומשום דקאמר אי צעית אימא ר"ש דאמר הגרלה לא מעכבא ואי צעית אימא רבי יהודה נהי דצקידרא לא מעכבא הגרלה מעכבא היכא דלא עלה הגורל כלל כו' ואודו לטעמייהו דכי היכי דפליג ר' יהודה ארבי שמעון היכא דלא עלה הגורל מעולם הכא נמי פליג היכא דעלה הגורל ומת המשתלח קודם מתן דמים דשעיר הפנימי דסצירא ליה לרבי יהודה ישפך הדם ויצא שנים אחרים ויגריל עליהם בתחילה דתניא יעמד חי עד מתי יא זקוק לחיות עד מתן דמים של צצירו ולכפר עליו דקרא הוה פיוש עד שיכפרו צצירו ור' שמעון סבר אין צריך ולכפר עליו אשעיר המשתלח קאי וה"ק והשעיר אשר עלה עליו

אלא לך לישנא דאמר. אליבא דרבי יהודה פליגי ואמר רבי יואי מעכבא וכל שכן לרבי נחמיה הא מני לא רבי יהודה ולא רבי נחמיה: **מני מזה להניח.** ואם לא הניח כשר (ט) וזהו כולי עלמא מודו דנתיניה לא תנא זה קרא אלא חדא זימנא הוה דכתיב ונתן אהרן וגו' אבל צעליה תנא זה

קרא דכתיב ו והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו וגו' וכתיב והשעיר אשר עלה (א) **והסודות.** על שעיר המשתלח כדכתיב והמודה עליו וגו': **אילימא לא הניח.** זהו הוה דקאמר רבי שמעון כשר אכל עלייתו ממך קלפי אית ליה לרבי שמעון דמעכבא: **והפניא מס אחד מן.** לאחר הגרלה דאי אפשר עוד להגריל אלא אם כן יציא שנים אחרים וילך אחד לאיצוד כדאמר' צ"פ שני שעירי (לקמן דף סג): **מציא.** אחד מן השוק תחת זה שמת ויהא צצירו של זה העומד (י) ואין צריך להגריל: **רבי שמעון לא ידע נוי.** לעולם לא הגריל דקאמר תנא קמא כשר לא הניח הוה ודקשיא לך היכי קאמר ר"ש עלה לא הגריל כשר אי הגרלה זו היינו הנחה משמע דאי לא העלה פסול לרבי שמעון לא תקשי דלא הגריל דקאמר ר' שמעון לא הגריל ממש קאמר ולא הוה ידע דלא הגריל דקאמר ת"ק אהנחה הוה דקאי והכי קאמר להו ר' שמעון לרננן אי לא הגריל כשר דקאמרימו היינו צעליה דהוה הגרלה ממש פליגא עליינו כחדא בלא המודה:

ואי הגרלה דקאמרימו היינו הנחה. אבל עליה לידכו מעכבא פליגא תנאי דלרבי הגרלה לא מעכבא כלל והודו מעכב ולקמן מפרש טעמא דתרווייהו צידוי: **פר מעכב את השעיר.** אם הקדים אחת מן העבודות של שעיר המאוחרות לשל פר ושנאה קודם לפר הפר שהוה ראוי ליקדם לה מעכבא ופוסלה ואינה עולה לו וצריך לחזור ולעשותה לאחר הפר (ט) וסדר עבודותיו כן היא

בפרעה בתחילה ומתודה על הפר וידו ראשון ואח"כ מגריל על השעיר ואחר כך מתודה על הפר וידו שני ושחטו ומכניס כף ומחתה ונתן את הקטורת על האש וגומר ונתן מדם הפר על הכפורת ואחר כך שוחט את השעיר ונתן ממנו על הכפורת ואחר כך נתן מדם הפר על הקטורת ואחר כך מדם השעיר ואחר כך מערב דמים ונתן על מוצח הפנימי: **אבל השעיר אינו מעכב את הפר. אם הקדים עבודת הפר והוה מן המאוחרות לשל שעיר ושנאה לפני שעיר אין השעיר ראוי ליקדם לה פוסלה: **נתינתו שפניו.** קלמרי דסדר הפר מעכב את השעיר: **אי אקדמיה לשעיר.** על צין הדמים מקמי פר לא עשה כלום: **אלא שעיר אינו מעכב את הפר מאי ניהו.** אחיה עבודה מנינו צשעיר הקודמת לשל פר צממות פניו דנימא עלה שאם שניה להקדים את של פר לפניו אין השעיר הראוי ליקדם לה פוסלה: **על הפוכות:** חוקה **כתיבא זהו.** דהא אפילו רבי יהודה מודה דאדברים הנעשין בפניו כתיב חוקה והרי שניה זה צעבודות פניו ששרי הקדים לה את של חוץ שהיא מאוחרת לה: **אלא לאו דאקדים מסגנו דפר צניס מקמי הגרלה.** דשעיר דעל כררן איך מואל צעבודות שעיר קודם צממות דפר צניס אלא זו וקתני דלא מעכבא: **ומדסדרא לא מעכבא.** דאמר הגרלה לא מעכבא וקשיא למאן דאמר לרבי יהודה מעכבא על מוצח הפנימי כדכתיב (ויקרא טו) ולקח מדם הפר ומדם השעיר וגו' והיה לו לאחר עד גמר צממות הפוכות: **ונהי דבסדרא לא מעכבא.** דתנאי מיהא מעכבא ואודו לטעמייהו דתנאי יעמד**

רבינו חננאל

והא ר' יואי דאמר דברי הכל עליית גורל מעכבא, הא מתניתא [בכ"ז] מוקים לה. א"רואי לא תימא מצוה להגריל דמשמע עליית גורל מתוך קלפי אלא אימא מצוה להניח ואם לא הניח שר. ת"ש כשרן אל התורה פסול. הא דקתני ר' שמעון לא הגריל מהו, אם תאמר לא תנייהו הוא כמו שהעמדת הגרלה בעי. והתניא בהדיא מה אחר מהן מביא צצירו של בהגרלה דברי ר' שמעון. ודחי ר' יואי ליעולם הגרלה זו הנחה היא, ור' שמעון לא ידע האי הגרלה דתנו רבנן מאי היא, והכי קאמר להו אי דקאמרינו קודם מצוה להגריל תנח (ו) היא זו היא מצוה, אבל עליית הגורל מעכבא, פליגא עליינו בתרתי שהגולה אינה מעכבא ואם לא התורה פסול. ואי הגרלה עליית גורל פליגא עליינו בתרתי כהא מודיא לכו דהגרלה א"ר דאיה מעכבא מצוה מיהא אותה, ופליגא עליינו בהתורה שאם לא התורה פסול. ת"ש פר מעכב את השעיר ושעיר אינו מעכב את הפר כו'. סדר עבודת פרע והכפורים, מתודה בפר ומגריל ונתן והגולות על השעירים, ומתודה שמה בעודו ובעד ביהו פפרו. ושוחטו ונתן הדם למי שממרט בו, וחותה בתחלים, וחופן הקטורת ומכניס ומקטיר. וחזור ולקח דם הפר ממי שממרט בו ומכניס ומוה על הכפורת ולפני הכפורת. ויצא ושוחט ונתן פני הפוכות. ויצא ונתן למי שממרט בו ונטל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המזבח. פ"ר. בתחנות שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן דהדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה שעשה עשוי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגולה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. ינאי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא בעול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא דקאמר הגרלה אינה מעכבא. וקשיא לל. כ"ר. שמעון הגרלה לא מעכבא לל. א"ר. הוהה כסודין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה שעשה עשוי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי

הגורל לעזאזל יעמד חי עד שיכפר עליו צידוי ואם מת קודם וידו מציא אחר בלא הגרלה ואם מת אחר וידו אין צריך להציא אחר כף ע"פ שלא שילחו עדיין דשילוח אינו מעכב ואם מת המשתלח קודם וידו וקודם זריקת דמי צצירו זורק הדם של צצירו ומציא שעיר אחר בלא הגרלה ומתודה עליו ולא יגריל אפילו למנוה דאין הגרלה אלא צניס כדכתיב על שני השעירים ואם היה מציא שנים היה צריך לטפוח הדם או לאחד את השני (י) (עמו) שיעלה עליו הגורל לשם וכוה שפירש' דלרבי יהודה כשמת המשתלח צריך להציא שנים אחרים ולהגריל עליהם בתחילה הכי תנן לקמן בפרק שני שעיר (ד' סג). ומסיים עלה והשני ירעה עד שיתאחד רבי יהודה אומר תמות ועוד א"ר יהודה מת המשתלח ישפך הדם וצ"כ נמי איכא צהדיא מת אחד מהם משהגריל יציא שנים אחרים ויגריל דברי רבי יהודה ומהאי קרא נפקא לן לרבי יהודה דמיד בטר פלוגתא דרבי יהודה ורבי שמעון גרסינן התם לשלל אותו שאם נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך הדם והאי מילתא אמתא לרבי יהודה דרבי שמעון סצירא ליה מת אחד מהן מציא צצירו בלא

השעיר ומכניס עליו השעיר ומוה כאשר הוה מדם הפר וחזור ונטל דם הפר ומוה ממנו אתה למעלה וי' ויצא היכל על פני הפוכות. ויצא ונתן למי שממרט בו ונטל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המזבח. פ"ר. בתחנות שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן דהדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה שעשה עשוי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגולה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. ינאי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא בעול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא דקאמר הגרלה אינה מעכבא. וקשיא לל. כ"ר. שמעון הגרלה לא מעכבא לל. א"ר. הוהה כסודין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה שעשה עשוי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי

השעיר ומכניס עליו השעיר ומוה כאשר הוה מדם הפר וחזור ונטל דם הפר ומוה ממנו אתה למעלה וי' ויצא היכל על פני הפוכות. ויצא ונתן למי שממרט בו ונטל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המזבח. פ"ר. בתחנות שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן דהדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה שעשה עשוי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגולה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. ינאי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא בעול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא דקאמר הגרלה אינה מעכבא. וקשיא לל. כ"ר. שמעון הגרלה לא מעכבא לל. א"ר. הוהה כסודין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה שעשה עשוי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי

השעיר ומכניס עליו השעיר ומוה כאשר הוה מדם הפר וחזור ונטל דם הפר ומוה ממנו אתה למעלה וי' ויצא היכל על פני הפוכות. ויצא ונתן למי שממרט בו ונטל דם השעיר ומוה ממנו כאשר הוה מדם הפר. ויצא ומערב דם הפר לתוך דם השעיר ומוה על המזבח. פ"ר. בתחנות שבפנים [בהזאות שמה בפנים]. בשלמא פר מעכב לשעיר, שאם הקדים הוא השעיר להזאת הפר לא עשה כלום משום דמתנות שבפנים הן, ולרבי הכל מתנות שבפנים מעכב לפי מאי ניהו, שאם הקדים הואת של פר בהיכל קודם הזאות השעיר לפני ולפנים, חוקה כתיבה ובעינן דהדברים ככתבן. אלא דאי אקדים מתנות של פר בפנים קודם שיגריל בשעיר מה שעשה עשוי, ומוכיחינן [לא מכתבא] ההגולה אינה מעכבא, מכלל שאינה עבודה ואצ"פ שלא יגריל כלל כשר. ינאי. ודחי ואמר הא ר' יהודה היא, ובגון שהקדים דם הפר במזבח קודם מתנות שבפנים קתני. ופריק אלא בעול הגרלה היא, והא מני ר"ש היא דקאמר הגרלה אינה מעכבא. וקשיא לל. כ"ר. שמעון הגרלה לא מעכבא לל. א"ר. הוהה כסודין לא מעכבא. כלומר, הגרלה אינה מעכבא שחיטת הפר אלא אם שחט מה שעשה עשוי ויגריל, ולעולם בעי הגרלה על שני השעירים. ואודו לטעמייהו דתנאי